

na 5.000 mk. od 1 kg. wagi, a od drożdży prasowanych sprowadzanych z zagranicy z kwoty 3.000 na 6.000 mk. od 1 kg. wagi.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: w z. *Głabiński*

Minister Skarbu: *H. Linde*

542.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 lipca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 roku w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 69, poz. 541) zarządza się, co następuje:

§ 1. Producenci drożdży prasowanych są obowiązani przeprowadzić w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 541) inwenturę opasek podatkowych, pozostałych na ten dzień, cały zapas opasek podatkowych zakupionych po dotychczasowych cenach przedłożyć wraz z konsygnacją właściwej Kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania pieczęcią urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową, a obecną ceną sprzedażną, otrzymany zaś kwit dołączyć do książki obrachunkowej.

Kasy Skarbowe są obowiązane pobrać dodatkowy podatek, wpisać pobranie tegoż do rejestru dodatkowych opłat od drożdży, dołączyć konsygnację do rejestru i wydać wpłacającemu pokwitowanie odbioru, tudzież przestemplowane opaski.

Kasy skarbowe, którym poruczono sprzedaż opasek podatkowych, winny począwszy od dnia wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów wydawać opaski podatkowe wytwórcom drożdży na ich zamówienia po nowych cenach, a więc 100-gramowe po 500 mk., a 500-gramowe po 2.500 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z dniem ogłoszenia wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r.

Minister Skarbu: *H. Linde*

543.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 lipca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 68 poz. 527) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw, zakładów względnie związków obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 45.000 marek od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w transporcie, obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trziedniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli Skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorstwach browarów w b. zaborze rosyjskim i austriackim co do zapasów piwa i brzezki piwnej, które znajdują się będą w ich wytwórniach i zakładach w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. Dodatkowa opłata dla browarów b. dzielnicy rosyjskiej i b. dzielnicy austriackiej wynosi od tych zapasów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą przypadającą na podstawie § 1 wzgl. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r.

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów względnie poza siedzibą tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,
- b) w b. dzielnicy austriackiej do właściwego Oddziału kontroli skarbowej,
- c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem

odbioru ze wskazaniem Kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłaconę kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Podatek od piwa może być przez Izbę Skarbową zakredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*

544.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 lipca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego (Dz. U. R. P. № 68 poz. 528) zarządza się co następuje:

§ 1. Zapasy kwasu octowego, znajdujące się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 528) poza wytwórnią kwasu octowego lub składu celnego podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości 3.000 Mk. za 1 kg. kwasu bezwodnego. Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej 1 kg. mocy 80%.

Posiadacze podlegających dodatkowemu opodatkowaniu zapasów kwasu octowego winni zgłosić pisemnie w 3 egzemplarzach cały zapas kwasu octowego w b. zaborze rosyjskim właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim najbliższemu oddziałowi kontroli skarbowej; podając wagę i moc kwasu octowego, tudzież miejscowość i miejsce przechowania tegoż.

Odbiorcy posyłek kwasu octowego, wysłanych przed dniem wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów, a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego zgłoszenia, potwierdzi na wszystkich egzemplarzach zgłoszenia dzień zgłoszenia, kwotę należnego dodatkowego podatku i kasę skarbową, w której należy uiścić ten podatek.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwróci ten organ zgłaszającemu, drugi prześle kasie skarbowej, a trzeci po wpisaniu doń daty uiszczenia podatku prześle w drodze służbowej Izbie Skarbowej.

§ 3. Zgłaszający winien uiścić przypadający dodatkowy podatek w ciągu dni trzech, licząc od dnia doreczenia wymiaru. Niezapłacony w terminie dodatkowy podatek należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób, przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki obliczonymi po 1% miesięcznie od dnia płatności.

Kasy Skarbowe obowiązane są zapisać pobrany dodatkowy podatek w rejestrze dodatkowych opłat od kwasu octowego i wydać wpłacającemu pokwitowanie z odbioru.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z dniem ogłoszenia na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r.

Minister Skarbu: *H. Linde*

545.

Rozporządzenie II Ministra Skarbu

z dnia 6 lipca 1923 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412), zawierające przepisy o komisjach szacunkowych i odwoławczych, tudzież o przedstawicielach płatników.

Na mocy art. 126 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) zarządza się co następuje:

Do art. 58 i 60.

§ 1. Ilość komisji szacunkowych i odwoławczych, miejsca ich urzędowania, okręgi terytorjalne, liczbę członków każdej komisji jakoteż przedstawicieli płatników, powoływanych do udziału w lustracji przedsiębiorstw, podaje tablica, załączona do niniejszego paragrafu.

Do art. 59 i 60.

§ 2. Do przedstawienia list, o których mowa w części drugiej art. 59 i w części drugiej art. 60, powołuje się w roku 1923 następujące instytucje, organizacje i zrzeszenia:

A. W b. dzielnicy rosyjskiej.

- 1) Związek Centralny Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów,
- 2) Stowarzyszenie Kupców Polskich,
- 3) Centralę Związku Kupców,
- 4) Związek Rzemieślników Chrześcijan w Królestwie Polskiem,
- 5) Centralny Związek Rzemieślników Żydów w Polsce,
- 6) Związek Polskich Stowarzyszeń Spożywców,
- 7) Rady Adwokackie,